

EKO PRAVLJICA: O MIŠKI, KI JE ISKALA SIR

Ob branju eko pravljic/knjig otroci razmišljajo o:

- * človekovem odnosu do narave;
- * zakonitostih delovanja sveta;
- * pomenu sobivanja vsega živega na planetu Zemlja;
- *krepijo ekološko zavest.

Naj bo za razvedrilo, za dobro jutro ali lahko noč!

Po prebrani pravljici se pogovorite,
kako vi doma ločujete odpadke
in kaj sodi v kateri zabojnik za smeti.

Zgodaj zjutraj se je miška prebudila.

Bila je zelo lačna.

»Joj, kako mi kruli po želodčku,« je stokala.

»Ko bi le našla **košček sira**,« si je zaželela.

Ni ji preostalo drugega, kot da se odpravi na pot in poišče nekaj za pod zob. Tekla je, kolikor so jo nesle nožice. Ustavila se je šele na robu gozda, kjer je na tleh zagledala nekaj rumenega.

»**Sir!**« je veselo zavpila. S tačkami je zgrabila rumeno reč in začela vleči.

Naj se je še tako zelo trudila, se ta ni premaknila niti za milimeter.

Mimo je prišel zajček in jo vprašal:

»Kaj pa imaš, miška?«

»**Sir, a ga ne morem izvleči**,«

mu je odgovorila miška.

»Pomagal ti bom,« se je ponudil zajček.

Skupaj sta začela vleči
in sta vlekla,
vlekla.

»Horuk!« je zavpila miška. »Pa ga imava!«

»Imava?« je vprašal zajček.
»Ja, siř,« je rekla miška.

»Ej, miška miška, to ni sir. To je samo kos plastike!«

»Kaj? Ves trud je bil zaman? Plastika?«

»Plastika sodi v **zabojnik za embalažo**,« je povedal zajček.

»V **zabojnik za embalažo**?« se je čudila miška. »Tega pa nisem vedela. Vem le to, da sem še vedno lačna. Lačnaaaa! Me kdo sliši?!« je zavpila miška.

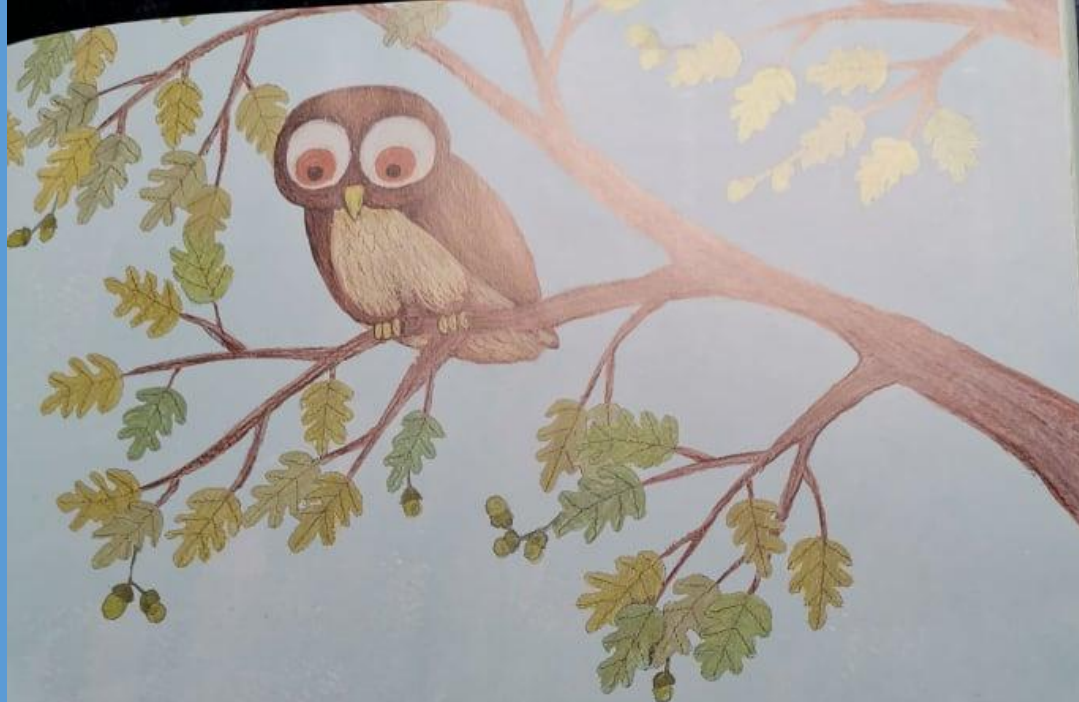
»Jaz te slišim, miška,« se je z bližnjega drevesa oglasila sova. »Zakaj tako vpiješ? Prebudila si me iz spanca.«

»Zakaj vpijem? **Ker sem že celo jutro lačna.**

Mislila sem, da sem našla sir, pa je bil samo kos plastike. Skupaj z zajčkom sva ga izvlekla iz zemlje.«

»Jaz ti bom pomagala,« je rekla sova. »Iz zraka imam lep razgled. Gotovo bom kmalu našla sir.«

Razprla je svoja krila in
poletela, miška in zajček
pa sta na vso moč tekla,
da sta ji lahko sledila.

»A že kaj vidiš, sova?« je nestrpno vprašala miška.

»Ne, nič«, je odgovorila sova.

»Še vedno nič?« je čez čas vprašal še zajček.

»Morda ... Čakajta čakajta, tamle je nekaj rumenega.

Hitro, pridita!« je zahukala sova.

»O, to bo zagotovo sir!«

se je veselila miška.

»Pohitiva!«

Miška in zajec sta hitro stekla do rumene reči,
ki jo je našla sova.

Postavili so se drug za drugim in vlekli in vlekli.
A ko so izvlekli rumeno čudo, je bila miška zelo
razočarana.

»Očitno bom ostala lačna,« je zastokala.

»Poglejta, to je le navaden kos papirja.«

»Papir spada **v zabojnik za papir**, in ne
v naravo,« je povedal zajček.

»No, vsaj nekaj novega sem izvedela,«
je rekla miška in zastokala:

»A sem še vedno lačna.«

»Miška!« je zavpila sova. »Še nekaj rumenega vidim.
Pridi! Mogoče je pa to sir.«

Miška je hitro stekla tja, kjer se je ustavila sova, in ne
da bi se prej prepričala, zasadila zobke v rumeno reč.

»Auva!« je zatulila. »Sova, to je steklenica!«

Zajček je odkimal z glavo. »Česa vse ne najdeš
v naravi. Steklenica sodi **v zabojnik za steklo.**«

»Sami odpadki! Kaj pa moj želodec? Ga slišita, kako glasno se oglaša?« je začela miška na ves glas jokati. Njen jok je zaslišal medved.

»Miška, kaj se ti je zgodilo?« ga je zanimalo.

»Danes sem tako presneto lačna, pa ne najdem niti koščka sira. Še zajček in sova sta mi ga pomagala iskati, pa nič,« je rekla.

»Res nič,« sta v en glas pritrdila in odkimala zajček in sova.

»Ha, ha, ha,« se je zasmel medved. »Mene bi vprašali, kje lahko najdete sir, in bi vam povedal, da je tu v bližini **ekološki otok.**«

»**Ekološki otok?**«

so ga začudeno vprašali vsi trije.

»Ja, otok, kjer so postavljeni **različni zabojniki za odpadke**. In v enem izmed njih so **biološki odpadki**. Pojdimo, gotovo bomo v njem našli kaj, kar bi miški potešilo lakoto,« je rekel medved in jo mahnil čez jaso.

Miška, zajec in sova pa radovedno za njim.

Ko so prišli do **ekološkega otoka**, so se zastrmeli v medveda. »V tale zabojnik poglej,« je medved rekel miški in pokazal na zabojnik za **biološke odpadke**.

Miška je pokukala noter.

»Ne morem verjeti!« je zavpila. »V zabojniku so solata, korenje, ostanki najrazličnejše hrane in sir!«

Miška je bila presrečna. Zavrtela se je:

»Končno se bom do sitega najedla.«

KNJIŽNICA JOSIPA VOŠNJAKA
SLOVENSKA BISTRICA
PIONIRSKI ODDELEK

